

Autoriteiten schitteren door afwezigheid

Hoerencongres zonder hoeren

Het congres 'Prostituée, uw klant?' gisteren in Tilburg, bracht vooral veel politiek op de been. Niet om opdringerige bezoekers te weren, maar om te horen hoe hulpverleners dienen om te gaan met prostituées. Hulpverleners waren er echter beduidend minder, hoeren waren er helemaal niet en de lokale overheden schitterden door afwezigheid. Vooral dat laatste werd betreurd.

Door Joke Knoop

Hebben hoeren hulp nodig? Ja, net zoveel als andere mensen. Met het invullen van het belastingformulier, met de opvoeding van een lastig kind, met relatieproblemen en geldperikelen. Moet er dan specifieke hulpverlening komen? Dat was gisteren een lastige vraag op het congres 'Prostituée, uw klant', een congres bedoeld voor hulpverleners. Als het om emanciperen van een groep gaat, kan specifieke hulp zinnig zijn. Denk aan vrouwen, allochtonen, (seksueel) mishandelde kinderen. Maar als benadrukt

wordt dat prostituee een gewoon vak is waarvoor je vrij kunt kiezen, is het paradoxaal om juist voor die zelf-redzame sekswerkers aparte (dus stigmatiserende) hulpverleningsmethoden te maken.

„We willen eigenlijk èn èn”, zegt L. Bisschop en coördinator vrouwenhulpverlening van het Brabants Ondersteuningsinstituut Zorg (BOZ) in Tilburg. BOZ houdt samen met de Rode Draad (de vakbond van hoeren) en de Mr. A. de Graaf Stichting (onderzoeksinstituut) het congres voor hulpverleners. Rollenspel brengt aan het licht waarom prostituées een andere benadering behoeven. Situatie een: een prostituée meldt een verkrachting, de hulpverlener suggereert dat incestueuze ervaringen haar tot prostitutie hebben gebracht. Situatie twee: een prostituée wil advies over haar kind dat de laatste twee weken zo lastig is. De hulpverlener vraagt echter door op haar vak 'want dat is zo interessant'.

De boodschap: de hulpverleners hebben een probleem. Ze zijn niet gespitst op de vraag, maar op het vak van de hoer. Ze gaan er nog steeds van uit dat een hoer slachtoffer is, dat ze in de drugscene zit of met criminaliteit te maken heeft en dat ze uit dat milieu gered moet worden. Met als gevolg dat 95 procent van de hoeren die om hulp vraagt, weer snel afhaakt. „De hoeren hebben toch al wantrouwen naar mensen toe, ze worden altijd bevestigd in hun rol dat hun werk niet nor-

maal is. Ze leven in een isolement en zijn gewend zelf hun boontjes te doppen”, zegt R. Harley van de Rode Draad, de enige die uit eigen ervaring spreekt.

Maatschappelijk isolement en veroordelen van de buitenwacht

rechtvaardigen mogelijk specifiek op hoeren gerichte hulpverleners. Maar dan moeten hulpverleners de hand in eigen boezem steken: wat vinden ze zelf van prostitutie, kunnen ze seks los zien van liefde. Zijn ze in staat een prostituée te zien als iemand die alleen opvoedingsvragen over haar kind heeft.

Of is de wens van prostitutie als gewoon beroep de vader van de gedachte? Uit gegevens van het ministerie van VWS blijkt dat 25 procent in een heel slechte situatie verkeert: uitbuiting en/of dreiging met geweld, vrouwenhandel. Een kwart van de hoeren maakt het goed en 50 procent zweeft er tussenin.

De landelijke overheid richt zich vooral op het deel vrouwen dat het beroerd heeft. Met het afschaffen van het bordeelverbod, dat komend voorjaar in de kamer ter discussie staat, krijgt de lokale overheid een belangrijke rol. De gemeenten, zo vindt Y. Brandon van het ministerie van VWS, moeten verder kijken dan het bestrijden van overlast. De gemeenten financieren per slot van rekening ook de hulpverlening. Maar bij het congres schitterden de gemeentelijke vertegenwoordigers echter door afwezigheid. □

Brabants Dagblad

24/11/95